[359] جز با اعتماد به ارزشمندی آن دراز نمی کرد، از وقایع روزگار شکایت نکرده وخشمگین وملول نمی گردید، اکثر ایام ساکت بود، وچون لب به سخن می گشود بر گویندگان غالب می گردید. انسانی ضعیف وناتوان شمرده می شد، وچون زمان کوشش فرامی رسید همانند شیر ژیان می گردید، آنگاه که درجمع دانشمندان قرارمی گرفت حرص أو درشنیدن ازگفتن بیشتربود، مغلوب کلام وسخن می گشت، اما مغلوب سکوت نمی گردید. ودر مورد آنچه انجام نمی داد سخنی نمی گفت، در مقابل آنچه نمی گفت را انجام می داد، اگر دو امربراو عرضه می شد که نمی دانست کداميك مورد خشنودی خداست، آنچه بر هوای نفس خود نزديك بود را يافته وترك می کرد، کسی را برامری که مورد اعتذار واقع می گردد ملامت نمی کرد. (27) سخن آن حضرت درتوشه گرفتن برای روز قيامت أي پسرآدم تو از زماني که از مادر زاده شدی همواره درحال نابودی عمرت می باشی، ازآنچه دردست داری برای آینده ات توشه گیر، مؤمن توشه گرفته، وکافر بهره مند می گردد. _____